

UW UIT-GIDS BIJ GAZET VAN ANTWERPEN

THEATER
VR 15/01 - ZA 16/01

Agenda

Het weekend begint op vrijdag

MET MEER DAN 50 TIPS

Vrijdag 15 januari 2016 | www.gva.be

Lucas &
Tania weer
pa en ma

Blz. 2-3

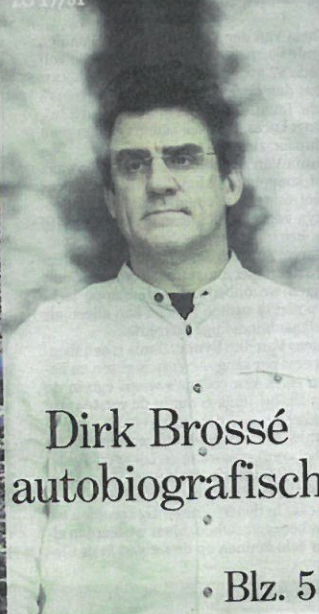
BEURS
VR 15/01 - ZO 17/01

De fiets op
naar Velofollies

Blz. 8-9

MUZIEKTHEATER
ZO 17/01

Dirk Brossé
autobiografisch

Blz. 5

FILM

Klassedames
in de cinema

Blz. 12

NIET TE
MISSEN

THEATER
VR 15/01

Gene Bervoets
met pruik

In Theater Hemelhoeve in Braschaat speelt Abattoir Fermé vanavond *Grey Gardens*. In de hoofdrollen herkent u Chiel Van Berkel en Gene Bervoets vermold als een oud besje. Op 29/01 ook in CC Berchem. (td)
• www.abattoirferme.be

BEURS
ZO 17/01

Boeken en strips
voor een prikje

Elke derde zondag van de maand kunt u, van 10 tot 16u, op het De Coninckplein komen snuisteren tussen duizenden boeken en strips. Afgevoerd bibliotheekmateriaal wordt verkocht voor 1 euro per stuk. (td)
• www.permeke.org

OPERA
ZA 16/01

'Parelvissers'
op groot scherm

In de reeks Opera in de Cinema vertoont Kinepolis Antwerpen morgen *De Parelvissers*. Deze opera van Bizet wordt live gecapiteerd vanuit de Metropolitan Opera in New York. Het werk zoomt in op twee parelvissers wier vriendschap op de proef wordt gesteld, omdat ze beiden dingen naar de liefde van Leïla. De aria *Au fond du temple saint* is een van de bekendste operaduetten. Met Diana Damrau, Matthew Polenzani en Mariusz Kwiecien in de hoofdrollen. (td)
• www.kinepolis.be

KLASSIEK

VR 15/01 - ZA 16/01

Pianist Fazil Say
speelt Ravel

defilharmonie is twee dagen te gast in deSingel met een Prokofjev-concert. Dirigent Kirill Karabits, specialist ter zake, legt zijn hymnische Vijfde Symfonie op de pupiter. Nog op het programma: Maurice Ravels sprankelende concerto met de Turkse spektakelpianist Fazil Say achter het klavier. (td)
• www.defilharmonie.be

EVENEMENT

ZA 16/01 - ZO 17/01

Vogels tellen
met Natuurpunt

Zet je voedertafel klaar en haal vetbollen uit de kast, want Het Grote Vogelweekend komt eraan. Tijdens die massale tuinvoegeltelling voert Natuurpunt een groots burgeronderzoek uit naar de toestand van onze tuinvogels. Telformulier op de site. (td)
• www.natuurpunt.be

KLAPPER VAN DIT WEEKEND • NOG TOT DO 31/03

Na 10 jaar weer

Onze Koen is een curieus ventje. Zijn ouders lijken verdacht veel op Tania Van der Sanden en Lucas Van den Eynde. Na tien jaar ontmoeten beide klasbakken elkaar weer op de planken bij Theater Malpertuis.

Regisseur Peter De Graef geeft aanwijzingen aan Tania Van der Sanden en Lucas Van den Eynde. FOTO MALPERTUIS

Tania Van der Sanden en Lucas Van den Eynde vormen een goed koppel. "De volgende 52 avonden zien Lucas en ik elkaar meer dan onze respectievelijke partners", lacht Tania. "Alleszins tussen 18 en 23u", plaagt Lucas. De twee acteurs spelen geen echtpaar, ze lijken er een.

Tania Van der Sanden: We spelen vaak een koppel, dat klopt. Als ik met Lucas speel, ontstaat er chemie, zoals Frank Fockertyn zegt. Ik zie Lucas graag bezig. Hij kan het tragische met het komische combineren. Ik noem dat op het randje spelen. Hij acteert niet, maar transformeert. Soms krijgen we onbedaarlijk de slappe lach. Zo'n niet te stuiten lachbui kan alleen als je elkaar blindelings vertrouwt.

Lucas Van den Eynde: Tania is een theaterbeest pur sang. Acteren is geven en nemen en ik ken collega's wiens ego in de weg zit. Bij Tania is dat in de verste verte niet het geval.

Tania: We zijn generatiegenoten. Ik zat op het conservatorium en Lucas op Studio Herman Teirlinck. De school waar alles mocht, wat wij niet mochten.

Lucas: In de jaren negentig speelden we voor het eerst samen. Maar we leerden elkaar echt kennen op de set van *In de Glo-*

ria. Jan Eelen liet ons koppels spelen in alle mogelijke verschijningsvormen. Zoals de dagtrippers. Of die transgenders, waarbij we elkaars stem inspraken. Weet je dat nog, Tania?

Tania: In *Onze Koen* ben ik de rijke Veerle, gehuwd met Etienne. Allebei komen ze uit een nest dat hen geen goed deed. Voor de goegemeente vormen ze een goed koppel. Naar best vermogen voeden ze hun kind op.

Lucas: Een man en een vrouw, met hun geschiedenis en hun toekomst. Zo ogen-schijnlijk banaal is ons verhaal. Wie de eiggengereide schriftuur van onze scenarist en regisseur Peter De Graef kent, weet dat onder de oppervlakte veel meer loert. Peter tilt iets banaals naar een andere dimensie. Hij benadert het alledaagse filosofisch. Toen Tania en ik het script lazen, voelden we pure verbazing. "Peter, hoe komt ge hier op?" Die verwondering brengen wij over op ons publiek.

Het gezin vormt de hoeksteen van de samenleving. Al kan die steen wankelen. Tania?

Tania: Mijn jeugd als kind van gescheiden ouders verliep niet vlekkeloos. De band met mijn vader was niet optimaal.

Mijn moeder stierf jong en zag me nooit afstuderen. Contradictorisch genoeg maakten die ervaringen me sterker. Ik leerde om niet te veroordelen. Communicatie is cruciaal, zeg ik altijd. Praat met je kinderen, dan loopt er minder mis. Niet dat wij thuis praatessies houden (*lacht*). Als mijn kinderen zeggen: "Moeder, nu niet", dan is dat ook goed, als ze hun gevoelens maar niet verstoppen. Als kinderen aan hun mama vragen wat er scheelt, is het antwoord vaak: "Niets, ik ben een beetje moe. Laat me maar". Het kind twijfelt aan zichzelf, want het voelt dat er iets niet in de haak zit. Slechte communicatie.

Is een ouder die 52 avonden van huis is een goede ouder?

Lucas: Vergelijk het met de onregelmatige uren van verplegend personeel. Ik zie mijn kinderen veel, maar op minder gangbare uren. Mijn kroost was een late roeping. Ik dacht lang dat een gezin niet aan mij was besteed. Tientallen principes had ik om kinderloos te blijven, zoals 'we zijn al met zeven miljard'.

Tania: Ik had ook zulke argumenten. Als je per se een kind wil, adopteer er één (*lacht*). Op gezinsvlak ben ik ook een laatbloeiër.

theaterkoppel

Lucas: Na twee jaar met mijn partner Sofie was het koekenbak. Het klinkt cliché, maar ik zie niets ter wereld liever dan mijn dochter en mijn zoon. Als ouders wil je normen en waarden bijbrengen, maar je hoort jezelf prediken in de woestijn. Ik kom uit een tijd waarin vader een klets gaf. Die drang voelde ik nooit.

Tania: Onze opvoeding was botter, Lucas. Kreeg jij als kind nooit te horen: 'Dat leg ik u later wel uit'. Ook weer geen geslaagde communicatie.

Lucas: Nochtans was mijn jeugd een speeltuin. Mijn ouders reden een soeptoe en dus hadden mijn broers en ik het kot voor ons alleen. Ik genoot een onbekommerde jeugd. Tot ik zei dat ik wilde acteren. Toen zat het er bovenarms op. Vader zag in mij de gedoodverfde opvolger voor zijn slagerij. De lokale kunstenaar bij ons in Kessel maakte vader wijs dat het niets zou worden met die acteeropleiding. 'Velen zijn geroepen, weinigen verkoren', foeterde hij. Toch ben ik, net als Tanja, in 1984 afgestudeerd.

Tania: Mijn moeder was zot van acteurs. Als ze Julien Schoenaerts door de stad zag lopen, zei ze: 'Kom we volgen hem, om te zien naar welke bakker hij gaat'.

Hoe waren 'ons Tania' en 'onze Lucas' als kind?

Tania: Ik was geen stout kind, maar wel een kleine deugniet. Op school viel dat mee, maar op de Chiro hoorde ik vaak: 'Van der Sanden, hangt ge er weer tussen?'.

Lucas: Ik was een speelvogel, maar zat ook dikwijls op mijn kamer. Dan draaide ik lampjes in gele koffiedozen om het gevoel te hebben dat ik in de jeugdclub zat. Ik herken me in mijn dochter die ook vaak op haar kamer zit. Allicht niet om met koffiedozen te spelen. (lacht) Ik vertrouw erop dat ze geen domme dingen doen met hun gsm of computer. Dan is het gedaan met die spullen.

Tania: Ik ben een tijdje van Facebook gestapt. 'Hilde kocht tomatensoep' of 'Jan is content', daar had ik geen behoefte meer aan.

Lucas: Af en toe moet je in het leven een resumé maken. Ik had het onlangs nog, nadat ik naar *National Geographic* keek. Een reportage over het ontstaan van de aarde, vijf miljard jaar geleden. Het maakt ons nietig en alles wat we doen relatief.

Tania: Er is geen groot plan. Ik krijg

vaak de vraag wat ik nog wil bereiken. Veel en niets tegelijk. Ik leef van dag tot dag. Zo'n dag succesvol doorkomen, vind ik al heel wat.

Toch vraag ik wat de plannen nog zijn voor 2016?

Tania: Veel theater, weinig televisie. Ik herneem Zoutloos en met Nico Boon (de maker van *Quick Sand Valley over het nudistenkamp, red.*) plan ik een nieuw project. Deze keer met kledij. (lacht) Nadien kom ik terug naar Malpertuis voor *Hele dagen in de bomen* in een regie van Piet Arfeuille.

Lucas: Ik speel vanaf maart *Dood van een Handelsreiziger* bij t.arsenaal. In het najaar volgt nog film en musical, *War of the Rose* met Maaïke Boerdam.

Tania: Maar eerst gaan we nog flink spelen met *Onze Koen*. Kunnen we carpoolen, Lucas?

STEFAN LAENEN

• Bijna alle voorstellingen van 'Onze Koen' zijn uitverkocht. Er zijn nog tickets voor de voorstellingen op 29/02 en 01/03 in de Arenbergschouwburg en op 05/03 in CC Puurs. www.malpertuis.be